

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **NOVA SYMIR s.r.o.**
se sídlem U Plynárny 1290/99, Praha 10 – Michle

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2023, č. j.: 9057/23/5100-41452-706445,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla k jeho odvolání postupem dle § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), změněna část výroku rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“), ze dne 27. 11. 2019, č. j. 8940836/19/2010-52521-107078, jímž bylo podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu zastaveno řízení o žádosti žalobce, podané u správce daně dne 20. 11. 2019, o prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení za období leden 2019 (dále též „žádost o prominutí

pokuty“) tak, že řízení bylo zastaveno podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu, v ostatním zůstal výrok prvostupňového rozhodnutí správce daně nezměněn.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobci dne 25. 2. 2019 uplynula lhůta pro podání kontrolního hlášení za období leden 2019. Správce daně jej proto výzvou ze dne 7. 3. 2019, doručenou dne 18. 3. 2019, vyzval k jeho podání v náhradní lhůtě (dále též „výzva k podání kontrolního hlášení“). Lhůta marně uplynula dne 25. 3. 2019. Nepodáním kontrolního hlášení ani v náhradní lhůtě vznikla žalobci povinnost dle 101h odst. 1 písm. d) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále též „ZDPH“) uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč, kterou mu správce daně uložil platebním výměrem ze dne 29. 3. 2019, doručeným dne 8. 4. 2019, v právní moci dne 10. 5. 2019 (dále též „PV“ nebo „platební výměr“). Podáním došlým správci daně dne 20. 11. 2019 žalobce namítal mj. nedoručení sedmi specifikovaných písemností (z nich byla pro projednávanou věc rozhodná výzva k podání kontrolního hlášení a platební výměr) a argumentoval obdobně jako v podané žalobě. Zejména uvedl, že ačkoli byl přihlášen v datové schránce, žádné příchozí zprávy nebyly zobrazeny. K tomuto podání připojil dokumenty označené „*Opis elektronického potvrzení podání*“ za období mezi 25. 1. 2019 až 26. 10. 2019.
3. Správce daně posoudil toto podání žalobce podle obsahu jako žádost o prominutí pokuty a prvostupňovým rozhodnutím řízení o této žádosti zastavil dle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu, neboť dospěl k závěru, že se jedná o zjevně právně nepřipustné podání, kdy žádost o prominutí pokuty musí být dle § 101k odst. 3 ZDPH podána nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o pokutě. Prvostupňové rozhodnutí správce daně bylo žalobci doručeno dne 28. 11. 2019.
4. V odvolání proti tomuto rozhodnutí správce daně žalobce namítal nesprávné posouzení věci a předložených příloh k žádosti o prominutí pokuty, neboť byly předloženy důkazy o tom, že nebylo řádně doručeno, nesouhlasil také s postupem podle § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), dle žalobce mělo být přihlédnuto i k odstavci 3 a 5 tohoto ustanovení o doručování dokumentů orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky.
5. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, jímž potvrdil správnost procesního postupu správce daně, který řízení zastavil podle § 106 odst. 1 daňového řádu. Dospěl však k závěru, že mělo být zastaveno podle § 106 odst. 1 písm. e), nikoli podle písmene b) téhož zákonného ustanovení, neboť se nejednalo o zjevně právně nepřipustnou žádost žalobce, důvodem zastavení bylo, že v řízení nebylo možné pokračovat z důvodů, které stanoví zákon. K tomu poukázal na § 101k odst. 3 ZDPH a skutkový stav, podle něž byl PV doručen žalobci dne 8. 4. 2019 a nabyl právní moci dne 10. 5. 2019. Žádost o prominutí pokuty tak bylo možné podat nejpozději dne 12. 8. 2019, podána však byla až dne 20. 11. 2019, tedy po lhůtě. V důsledku opožděného podání této žádosti byly splněny podmínky pro zastavení řízení zahájeného jejím podáním. Dále se na straně 6 až 8 (bod 25 až 33) žalobou napadeného rozhodnutí vypořádal s odvolacími námitkami žalobce o nesprávném posouzení věci, jeho odkazem na přílohy žádosti o prominutí pokuty, aplikací § 17 odst. 4 a 5 zákona o elektronických úkonech, a dospěl k závěru o jejich nedůvodnosti, prvostupňové rozhodnutí tak změnil jen v rozsahu a z důvodů výše uvedených.

6. Pro úplnost soud uvádí, že po vydání prvostupňového rozhodnutí vy nyní projednávané věci žalobce podal dne 29. 11. 2019 „Žádost o určení neúčinnosti doručení“, kterou na výzvu správce daně upřesnil tak, že žádal mj. o vyslovení neúčinnosti doručení čtyř specifikovaných písemností (mj. výzvy k podání kontrolního hlášení a platebního výměru), a navrácení lhůty ve věci podání kontrolního hlášení za období leden 2019 v předešlý stav. O tom bylo rozhodnuto samostatnými rozhodnutími správce daně a žalovaného.

II. Obsah žaloby

7. V *prvním žalobním bodě* žalobce popsal skutkový stav a poukazoval na délku trvání správního řízení, jeho zmatečnost, dále tvrdil, že správce daně neměl postupovat podle Pokynu GFŘ D-29, č. j. 111096/16/7100-20116-050484, k prominutí pokut za nepodání kontrolního hlášení, v rozhodném znění (dále jen „Pokyn GFŘ D-29“), neboť platební výměry nemohly být doručeny fikcí, ale byly doručeny až dne 15. 11. 2019.
8. Ve *druhém žalobním bodě* namítal, že se mu v průběhu let 2018 – 2019 v datové schránce nezobrazovaly zprávy od správce daně, zobrazily se až dne 15. 11. 2019. Datová schránka se chovala, jako by se do ní do dne 15. 11. 2019 ve vztahu k doručovaným zprávám od správce daně nepřihlásil se. Žalobce však průběžně v rámci svých daňových povinností se správcem daně prostřednictvím DS ID *jth4ue8* komunikoval, do datové schránky se prokazatelně přihlašoval, avšak přístup k dokumentům neměl, neviděl je. Podával prostřednictvím datové schránky přiznání k DPH, přiznání k dani z příjmů, do portálu DS bylo nutné se přihlásit použitím přihlašovacího jména a hesla, tato přihlášení jsou doložena Ministerstvem vnitra ČR.
9. Ve *třetím žalobním bodě* brojil proti výkladu žalovaného, podle nějž znak e97 nedokládá přístup do datové schránky, nýbrž předání dat do externí aplikace. Dle žalobce znak e97 značí, že prostřednictvím DS byla data do externí aplikace předána, byl uskutečněn přístup do DS. Právě po přihlášení a vstupu do datové schránky mohla být následně data z DS dále předána. Kdyby se do DS nepřihlásil, nemohla být data prostřednictvím DS správcem daně předána. Žalovaný si předložený důkaz vyhodnotil v jeho neprospěch, aniž by bral v úvahu logiku věci, daný znak vypovídá o jednoznačném přihlášení. Tvrdil, že správce daně nesprávně hodnotil provedené důkazy a přizpůsobil své závěry „odsuzujícímu“ výroku. Jednalo se o neočekávanou chybu v systému datových schránek, kterou žalobce nemohl nijak předvídat ani ovlivnit, což potvrdilo i Ministerstvo vnitra ČR. Žalovaný ani správce daně tuto naprosto nepředvídatelnou situaci nevyhodnotili objektivně, věc nesprávně posoudili, při rozhodování nepostupovali v souladu s právními normami a dobrými mravy. Žádost o prominutí pokuty byla podána v zákonné lhůtě, mohlo o ní být rozhodnuto a pokuta mohla být prominuta.
10. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadeného rozhodnutí, stejně jako prvostupňového rozhodnutí správce daně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popsal průběh řízení a uváděl obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Měl za to, že řízení bylo právem zastaveno, neboť žádost byla podána po uplynutí zákonné lhůty stanovené v §101k odst. 3 ZDPH. Žádost o prominutí pokuty lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu. Platební výměr byl doručen dne

8. 4. 2019 a nabyl právní moci dne 10. 5. 2019. Žádost o prominutí pokuty dle § 101k odst. 3 ZDPH tedy bylo možné podat nejpozději dne 12. 8. 2019, avšak byla podána až dne 20. 11. 2019, tedy zcela evidentně po lhůtě. V důsledku jejího opožděného podání byly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti.
12. Dále žalovaný citoval § 17 odst. 3, 4 zákona o elektronických úkonech a uvedl, že výzva k podání kontrolního hlášení byla do datové schránky žalobce dodána dne 7. 3. 2019 v 14:16:32 hod., dne 17. 3. 2019 v 14:16:32 hod. tak uplynulo 10 dnů od dodání do datové zprávy do datové schránky příjemce, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu (§ 17 odst. 4). Výzva k podání kontrolního hlášení byla tedy doručena fikcí dne 18. 3. 2019. Obdobně žalovaný argumentoval ve vztahu k platebnímu výměru, který byl do datové schránky žalobce dodán dne 29. 3. 2019 v 15:18:41, byl tak doručen fikcí dne 8. 4. 2019.
13. Dle žalovaného nemají žalobcem předložené důkazní prostředky jakoukoliv relevanci pro posouzení doručení předmětných dokumentů, neboť osvědčují toliko skutečnost, že žalobce činil podání prostřednictvím aplikace EPO, přičemž svou identitu ověřoval způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky. Tento způsob ověřování identity však nemá za následek faktické přihlášení do datové schránky, ani z něj nelze dovozovat závěry ohledně doručení předmětných písemností. Uvedené koresponduje se skutečnostmi, vyplývajícími z písemnosti Ministerstva vnitra ČR, č. j. MV-335587-2/EG-2020, poskytnutí dostupných údajů (dále jen „Poskytnutí dostupných údajů“), jehož přílohou je kompletní výpis provozních událostí (včetně přihlašování) datové schránky žalobce od dne 26. 10. 2018 do dne 15. 11. 2019 (dále také „Přehled událostí“) a manuál k datovým schránkám (dále také „Manuál“), který mj. vysvětluje konkrétní příznaky jednotlivých událostí v datové schránce. Poukázal na to, že žalobce si nesprávně vykládá příznak/kód události e97, přičemž tento příznak dle Manuálu k datovým schránkám znamená „*okamžik předání sady dat do externí aplikace poučí ExtIS nebo ExtWS (i Odesílací brány, pak se předávají jen technická data)*“. Přihlášení do datové schránky má dle Manuálu kód události e14, dle popisu „*Přihlášení do DS, které způsobilo doručení alespoň jedné DZ*“, případně též e60 (v platnosti od 18. 9. 2011). K tomu citoval „*tato událost se zaznamená i v případě přihlášení způsobujícího doručení (e14). V takovém případě tedy existují události 2 – e60 kategorie LOG a e14 kategorie DM*“. Upozornil, že dle předloženého výpisu provozních událostí se žalobce v období ode dne 25. 10. 2018 přihlásil do datové schránky poprvé až dne 15. 11. 2019 – uveden kód události e60. Žalovaný proto nesouhlasil se závěrem žalobce, že bylo prokázáno objektivní nedoručení předmětných písemností a že se nemohla uplatnit fikce doručení.
14. K další žalobní argumentaci žalovaný podotkl, že vyslovení neúčinnosti doručení není předmětem nyní vedeného řízení, neboť o tomto bylo rozhodnuto správcem daně rozhodnutím o zastavení řízení ze dne 12. 9. 2022, č. j. 7288891/22/2010-52521-107078, následně žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí rozhodnutím ze dne 22. 12. 2022, č. j. 47830/22/5100-41451-71626.
15. K namítané nečinnosti poukázal na vyrozumění Generálního finančního ředitelství, č. j. 64132/22/7700-10124-050464 s tím, že ani tato otázka však není předmětem tohoto řízení. Pokyn GFŘ D-29 považoval za relevantní a opětovně uvedl, že nebyly prokázány takové skutečnosti, pro které by u žalobce nemohla být uplatněna fikce doručení.

16. Odmítl tvrzení o nesprávném hodnocení provedených důkazů, resp. že nebylo přihlédnuto ke skutečnostem a důkazům svědčícím ve prospěch žalobce. Konstatoval, že obě rozhodnutí tvoří jeden celek, přičemž v žalobou napadeném rozhodnutí byly řádně posouzeny a zhodnoceny veškeré skutečnosti a důkazy v souladu s § 8 daňového řádu každý jednotlivě a všechny ve vzájemné souvislosti, bylo přihlédnuto ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Nespokojenost žalobce s provedeným hodnocením neznamená nezákonnost rozhodnutí. Žalobce nebyl zkrácen na svých právech. Daňový subjekt odpovídá za splnění zákonných povinností a za řádné podání kontrolního hlášení, nadto platí zásada *právo patří bdělým*. V daném případě byla dle § 101e odst. 1 ZDPH jasně dána lhůta k podání kontrolního hlášení, které v uvedené lhůtě, a ani dodatečně, nebylo podáno.
17. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť se účastníci k výzvě dle § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřili a nežádali nařízení jednání. Žalobce důkazy nenavrhoval, soud o nich proto nerozhodoval, při posouzení vyšel z obsahu spisového materiálu, který si od žalovaného vyžádal.
19. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Podle § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech *dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.*
21. Podle § 17 odst. 4 téhož zákona *nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.*
22. Podle § 71 odst. 1 daňového řádu *podání lze učinit písemně, a to v listinné podobě nebo elektronicky, anebo ústně do protokolu; elektronicky lze podání učinit pouze datovou zprávou a) podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, c) s využitím přístupu se zaručenou identitou, nebo d) prostřednictvím daňové informační schránky.*
23. Podle § 73 odst. 2 daňového řádu *podání, které je učiněno prostřednictvím datové zprávy s využitím dálkového přístupu, se přijímá na technickém zařízení správce daně nebo prostřednictvím datové schránky správce daně.*
24. Podle § 101k odst. 3 ZDPH *žádost o prominutí pokuty podle odstavce 1 lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.*

25. Podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu *správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon.*
26. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:
27. V Přehledu událostí jsou uvedeny události ode dne 26. 10. 2018 do dne 15. 11. 2019. Ze srovnání s „Přehledem událostí“ dle dokumentu „*Datové schránky Bezpečný log – quick reference*“ plyne, že v období od dne 26. 10. 2018 až do dne 14. 11. 2018 byly zaznamenány následující příznaky/kódy událostí:
- e2 – DZ byla dodána do datové schránky adresáta, DZ tedy prošla antivirovou kontrolou (stav = > 4): 1. 11. 2018, 23. 1. 2019, 8. 2. 2019, 14. 2. 2019, 7. 3. 2019, 8. 3. 2019, 29. 3. 2019, 8. 5. 2019, 5. 6. 2019, 11. 7. 2019, 17. 7. 2019, 19. 8. 2019, 14. 11. 2019
 - e9 – Uplynulo 10 dní od dodání veřejné DZ a nikdo oprávněný číst se nepřihlásil, DZ změnila stav ze 4 na 5 (byla „doručena fikcí“): 11. 11. 2018, 2. 2. 2019, 18. 2. 2019, 24. 2. 2019, 17. 3. 2019, 18. 3. 2019, 8. 4. 2019, 18. 5. 2019, 15. 6. 2019, 21. 7. 2019, 27. 7. 2019, 29. 8. 2019
 - e50 – Automatické vymazání došlé nebo odeslané datové zprávy 90 dní po doručení přihlášením (resp. po 3 letech od dodání, resp. při finálním zrušení schránky) v případě, kdy není aktivní trezor nebo v něm není místo: 26. 10.
 - e61 – Zaslání notifikace uživateli DS na e-mail (potvrzeno z notifikátoru): 1. 11. 2018, 23. 1. 2019, 8. 2. 2019, 14. 2. 2019, 7. 3. 2019, 8. 3. 2019, 29. 3. 2019, 8. 5. 2019, 5. 6. 2019, 11. 7. 2019, 17. 7. 2019, 19. 8. 2019, 14. 11. 2019
 - e97 – Okamžik předání sady dat do externí aplikace pomocí ExitIS nebo ExitWS (i Odesílací brány, pak se předávají jen technická data): 26. 10. 2018, 25. 1. 2019, 31. 1. 2019, 31. 3. 2019, 25. 4. 2019, 25. 7. 2019, 26. 10. 2019
28. V témže Přehledu událostí se pak poprvé ke dni 15. 11. 2019 objevují následující příznaky/kódy události:
- e5 – DZ byla doručena přihlášením nebo akcí Spisové služby (stav DZ = > 6)
 - e14 – Přihlášení do DS, které způsobilo doručení alespoň jedné DZ
 - e26 – Stažení datové zprávy jako celek, podepsané (ZFO) i nepodepsané (WS nebo portál). Nastane i při přeposlání (ZFO jako příloha) nebo při odeslání DS ke konverzi.
 - e27 – Stažení přílohy DZ (nebo všech příloh v ZIP) z Portálu. Také při odeslání přílohy ke konverzi nebo uložení přílohy do Úložiště.
 - e28 – Otevření stránky s detailem DZ na Portále

- e60 – Přístup uživatele do datové schránky, bez ohledu na to, je-li chápáno jako přihlášení ve smyslu zákona (které doručuje zprávy) nebo ne, ve smyslu tohoto pojmu definovaného v Provozním řádu ISDS. V logu nejsou zaznamenány pod e60 ta přihlášení, která způsobí doručení alespoň jedné DZ – tato událost je pod e14. / Dtto. Na rozdíl od dřívějšího významu tato událost se zaznamená i v případě přihlášení způsobujícího doručení (e14). V takovém případě tedy existují události 2 – e60 kategorie LOG a e14 kategorie DM. Prázdná operace DummyOperation nezpůsobí zápis do safeologu. Včetně přístupu interních uživatelů.
29. Součástí správního spisu jsou také dokumenty označené „*Opis elektronického potvrzení podání podle § 73 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, pro podání učiněné prostřednictvím datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky a odeslané na společné technické zařízení správců daně*“. Tyto dokumenty jsou datovány ke dni 25. 1. 2019, 31. 3. 2019, 25. 4. 2019, 25. 7. 2019 a 26. 10. 2019 (společně také „*Opisy elektronického potvrzení podání*“).
 30. Dle doručky – ID zprávy 662584335 byl „*Platební výměr na pokutu za nepodání Kontrolního hlášení*“, č. j. 2710834/19/2010-52521-107078 (dále také „*Platební výměr*“), dodán do datové schránky příjemce (ev5) dne 29. 3. 2019 v 15:18:41 hod. Dne 8. 4. 2019 v 15:18:41 hod. uplynulo 10 dnů od dodání datové zprávy do datové schránky příjemce, aniž by se do datové schránky přihlásila osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu a zpráva byla označena jako doručená fikcí (ev2).
 31. Soud o věci uvažil takto:
 32. Soud předně uvádí, že rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů nepředstavuje nástroj ke všeobecné kontrole zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Jinými slovy, nevymezí-li žalobce srozumitelně a jednoznačně konkrétní skutkové či právní důvody tvrzené nezákonnosti nebo procesní vady správního aktu, ale toliko obecně poukazuje na rozpor postupu správních orgánů se zákonem, není povinností krajského soudu za žalobce spekulativně domýšlet další argumenty či vybírat z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018 – 66).
 33. Soud dále uvádí, že s argumentací účastníka řízení se správní orgány mohou vypořádat také tak, že prezentují v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014 – 78).
 34. Žalobce ve *druhém a třetím žalobním bodě* zejména argumentoval tím, že se mu v datové schránce nezobrazovaly zprávy od správce daně, ačkoli se správcem daně průběžně prostřednictvím datové schránky komunikoval (podal přiznání k DPH a přiznání k daní z příjmů) a prokazatelně se do ní přihlašoval, k tomu odkazoval na Přehled událostí. Dále brojil proti výkladu žalovaného, podle nějž znak e97 nedokládá přístup do datové schránky,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nýbrž předání dat do externí aplikace, a měl za to, že nebylo přihlédnuto ke skutečností svědčícím v jeho prospěch. Dle závěrů žalovaného žalobcem předložené důkazní prostředky neprokazují skutečnost, že se žalobce přihlašoval do své datové schránky, neboť toliko osvědčují, že žalobce činil podání prostřednictvím aplikace EPO, přičemž svoji identitu ověřoval způsobem, kterým se lze přihlásit do datové schránky.

35. Soud považuje závěry žalovaného za věcně správné. S ohledem na obsah spisového materiálu a rovněž manuálu „*Datové schránky Bezpečný log – quick reference*“ je totiž patrné, že žádná z událostí zaznamenaných mezi dny 26. 10. 2018 až 14. 11. 2018 (kódy událostí e2, e9, e50, e61, e97) neoznačuje přihlášení do datové schránky či přístup uživatele do datové schránky. Pokud jde o událost kódu e50, tato přihlašování do datové schránky neosvědčuje, neboť může značit také smazání datové zprávy po 3 letech od data dodání, ačkoli nebyla vyzvednuta. Pokud jde o kód události e97 – Okamžik předání sady dat do externí aplikace pomocí ExitIS nebo ExitWS, tato událost byla zaregistrována v téže dny, k nimž žalobce doložil *Opis elektronického potvrzení podání podle § 73 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, pro podání učiněné prostřednictvím datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky a odeslané na společné technické zařízení správců daně* (vyjma dne 26. 10. 2018 a 31. 1. 2019, k nimž nebylo žalobcem doloženo ničeho, avšak tyto dny předchází dni dodání nejen platebního výměru, ale také výzvy k podání kontrolního hlášení, a tudíž není pro posouzení sporné otázky relevantní).
36. Z jednotlivých Opisů elektronického potvrzení podání plyne, že docházelo k zasílání jednotlivých podání žalobce (žalobcem uváděné Přiznání k DPH, Přiznání k dani z příjmů atd.) na „*Společné technické zařízení správců daně*“. Z § 73 odst. 2 daňového řádu přitom vyplývá, že správci daně přijímají podání na technickém zařízení správce daně **nebo** prostřednictvím datové schránky správce daně. Již pouhým jazykovým výkladem lze tedy dovodit, že „technické zařízení správce daně“ a „datová schránka správce daně“ jsou dva alternativně vymezené (od sebe vzájemně odlišné) způsoby přijímání podání.
37. Tomuto závěru ostatně svědčí také komentářová literatura: „*Komentované ustanovení se vztahuje jak k podáním učiněným do datové schránky, tak k podáním na technické zařízení správce daně. Přitom tato dvě podání je nutno odlišovat (...) Komentované ustanovení se vztahuje jak k podáním učiněným do datové schránky, tak k podáním na technické zařízení správce daně. Přitom tato dvě podání je nutno odlišovat (...)*“ (cit. ONDRÝSEK, Roman. § 73 [Místo učinění podání]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman a kol. Daňový řád. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 290.) (ONDRÝSEK, Roman. § 73 [Místo učinění podání]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman a kol. Daňový řád. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 290., zvýraznění doplněno zdejším soudem).
38. V případě podání učiněného prostřednictvím datové schránky přitom ani nejsou tato podání činěna zasíláním k společnému technickému zařízení, nicméně přímo do datové schránky konkrétního správce daně: „**Správce daně přijímá podání činěné prostřednictvím datové zprávy s využitím dálkového přístupu na technickém zařízení, které může být v duchu legislativní zkratky zavedené v § 35 odst. 1 písm. c) společné pro více správců daně. To neplatí v případě, že je podání učiněno prostřednictvím datové schránky, neboť takto došlá datová zpráva je uložena v datové schránce příslušného správce daně. Správcem informačního systému datových schránek je v souladu s § 14 odst. 2 zákona o elektronických úkonech Ministerstvo vnitra a jeho provozovatelem vybraný držitel poštovní licence (Česká pošta, s. p.). Nejedná se tedy o společné**

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

technické zařízení správců daně.“ (cit. ŠIMEK, Karel. § 73 [Dispozice s podáním]. In: BAXA, Josef, Ondřej DRÁB, Lenka KANIOVÁ, Petr LAVICKÝ, Alena SCHILLEROVÁ, Karel ŠIMEK a Marie ŽIŠKOVÁ. Daňový řád: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-12-4]. ASPI_ID KO280_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X., zvýraznění doplněno zdejším soudem).

39. Z hlediska systematického výkladu pak soud dodává, že v rozhodném období byla platná a účinná také zvláštní právní úprava (zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb), jež ve vybraných případech umožňovala činit podání výlučně prostřednictvím společného technického zařízení, přičemž možnost podání datovou zprávou prostřednictvím datové schránky vylučovala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 Afs 274/2020 – 41, bod 13). Nelze proto než uzavřít, že způsoby přijímání podání „na technické zařízení správce daně“ a „datovou schránkou“ jsou odlišné a nezaměnitelné.
40. Pokud tedy žalobcem předložené Opisy elektronického potvrzení podání prokazují podání učiněné na „Společné technické zařízení správců daně“, zároveň tím jednoznačně prokazují, že žalobce nepodával správci daně svá podání prostřednictvím datové schránky.
41. Soud dále uvádí, že data uvedená v jednotlivých Opisech elektronického potvrzení podání korespondují s daty událostí označených příznakem/kódem události e97 – Okamžik předání sady dat do externí aplikace v Přehledu událostí. Soud proto v souladu s argumentací žalovaného uzavřel, že při zasílání podání žalobce sloužila datová schránka *jth4ue8* toliko k elektronické identifikaci žalobce v odlišné aplikaci jako tzv. autentizační služba (např. za účelem elektronické identifikace v aplikaci EPO, jejímž prostřednictvím lze učinit podání na společné technické zařízení správců daně ve smyslu § 71 odst. 1 písm. b/ daňového řádu „*datovou zprávou s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky*“; tento druh podání nelze přes jazykovou podobnost označení zaměňovat se zasláním datové zprávy do datové schránky, viz. výše).
42. Předání dat k elektronické identifikaci autentizační službou tedy nelze zaměňovat s přihlášením do datové schránky a nemůže jím dojít k doručení datové zprávy ve smyslu § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech. Pokud by platilo žalobcem předestřené východisko, podle něž by každé využití identifikačních údajů vedlo k přihlášení do datové schránky, docházelo by k doručení datových zpráv pokaždé, kdy uživatel použije přihlašovací údaje své datové schránky k přístupu k jakýmkoli službám eGovernmentu. Docházelo by tudíž k doručování datových zpráv, bez ohledu na to, zda by se tato datová schránka takovému uživateli fakticky otevřela a zda by se mu její obsah zobrazil. Takovýto výklad proto nelze považovat za přípustný.
43. Žalobcem předložené dokumenty, včetně vyjádření Ministerstva vnitra, tak neprokazují nesrovnalosti či chyby v datové schránce žalobce. Z Přehledu událostí naopak plyne, že k prvnímu přihlášení žalobce do datové schránky v rozhodném období došlo až dne 15. 11. 2019, kdy byly poprvé zaregistrovány události kódu e14 a e60. Právě na toto první zaznamenané přihlášení navázaly další události (e26 – Stažení datové zprávy, e27 – Stažení přílohy DZ, e29 – Otevření stránky s detailem DZ na Portále, e5 – DZ byla doručena přihlášením nebo akcí Spisové služby). Výstupy plynoucí z Přehledu událostí na sebe logicky navazují, nejsou mezi nimi žádné vnitřní rozpory, což dále svědčí o důvěryhodnosti tohoto dokumentu. Dny dodání a doručení dle Přehledu událostí odpovídají dnům dodání a

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

doručení dle doručenek ve správním spise. Žalovaný tedy neměl jediného důvodu pochybovat o tom, že k dodání a doručení předmětných zpráv došlo ve dnech odpovídajících Přehledu událostí a doručenkám, a mohl z těchto dokumentů vyjít při stanovení lhůty k podání žádosti o prominutí lhůty ve smyslu § 101k odst. 3 ZDPH.

44. Za situace, kdy k doručení platebního výměru došlo dne 8. 4. 2019, počala běžet lhůta k podání žádosti o prominutí lhůty ke dni právní moci platebního výměru, který s ohledem na § 109 odst. 4 daňového řádu ve spojení s § 103 odst. 1 daňového řádu nabyl právní moci dne 10. 5. 2019. Vzhledem k tomu, že 3 měsíce ode dne právní moci platebního výměru uplynuly dne 10. 8. 2019 (v sobotu), bylo možno podat žádost o prominutí pokuty nejpozději v pondělí dne 12. 8. 2019. Žalobce však podal svou žádost o prominutí pokuty až dne 20. 11. 2019, tedy opožděně.
45. Z obdobných důvodů nejsou důvodné ani námitky žalobce proti postupu dle Pokynu GFŘ D-29. Tento pokyn ostatně v příslušném *Čl. II bod II. 1 – Formální požadavek* odkazuje na § 101k odst. 3 ZDPH a § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu, zde uvedené podmínky přitom byly s ohledem na datum doručení platebního výměru splněny. Pro úplnost soud uvádí, že je mu daný pokyn znám z rozhodovací činnosti, nadto je veřejně dostupný na internetu, a to včetně příslušných dodatků (<https://www.financnisprava.cz/cs/dane/dane/dan-z-pridane-hodnoty/kontrolni-hlaseni-DPH/sankce>, zobrazeno: 6. 12. 2023), zároveň je z obsahu spisového materiálu a podání účastníků řízení zaslaných soudu zřejmé, že je znám i jím.
46. V *prvním žalobním bodu* namítaná délka řízení nemohla mít vliv na zákonnost posouzení věci samé, neboť „*Daňový řád v obecných ustanoveních o dozorcích a opravných prostředcích (§ 109 - § 116 daňového řádu) nestanoví lhůtu pro vydání rozhodnutí o odvolání. Speciální lhůtu pro vydání rozhodnutí neupravují ani ustanovení o registračním řízení (§ 125 - § 131 daňového řádu). Správce daně je však, v souladu se zásadami daňového řízení, vždy povinen postupovat bez zbytečných průtahů (§ 7 daňového řádu). [18] Co je považováno za průtahy v daňovém řízení, specifikuje ustanovení § 38 odst. 1 daňového řádu upravující ochranu před nečinností správce daně: „Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna dát podnět nejbližší nadřízenému správci daně v případě, že správce daně nepostupuje v řízení bez zbytečných průtahů, protože a) marně uplynula zákonem stanovená lhůta, v níž měl správce daně provést úkon, b) neprovedl úkon ve lhůtě, která je pro provedení takového úkonu při správě daní obvyklá, nebo c) nevydal rozhodnutí bezodkladně poté, co došlo k shromáždění podkladů potřebných pro rozhodnutí“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2021, č. j. 6 Afs 222/2019-39).*
47. Pokud jde o žalobcem tvrzenou „zmatečnost“ řízení, žalobce ji nijak nespecifikoval a soud ji z obecného hlediska neshledal, stejně jako vady řízení, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Žalovaný posoudil podklady rozhodnutí v souladu se zákonem, jeho rozhodnutí není nesrozumitelné ani vnitřně rozporné, žalovaný zároveň neopomenul vypořádat všechny zásadní námitky žalobce.
48. Pro úplnost soud dodává, že ve věci neúčinnosti doručení bylo pravomocně rozhodnuto samostatnými rozhodnutími správce daně a žalovaného, jak je uvedeno výše. Tato rozhodnutí však nebyla předmětem rozhodnutí správních orgánů v nyní projednávané věci, soud se jimi proto nezabýval.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

49. Námitky nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

50. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
51. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, a proto mu nenáleží náhrada nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. prosince 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu